

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4773-4775/2567

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสมุทรปราการ โจทก์ นาง ธ. โจทก์ร่วม นางสาว ม. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 247, ป.วิ.อ. มาตรา 40,

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ฎีกาของโจทก์ร่วมในคดีส่วนอาญาไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ศาลฎีกาจะรับวินิจฉัย เมื่อโจทก์ร่วมไม่ได้ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาต่อศาลฎีกาในคดีส่วนแพ่ง ฎีกาของโจทก์ร่วมในคดีส่วนแพ่งที่ขอให้จำเลยใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่ละสำนวนเต็มตามฟ้อง จึงต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา 40 และ ป.วิ.พ. มาตรา 247 ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4

คำพิพากษา

คดีทั้งสามสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกัน โดยให้เรียกโจทก์ทั้งสามสำนวนว่า โจทก์ เรียกจำเลยทั้งสามสำนวนว่า จำเลย และเรียกโจทก์ร่วมทั้งสามสำนวนว่า โจทก์ร่วม โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 และนับโทษจำคุกติดต่อกันทั้งสามสำนวน จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพทั้งสามสำนวน ระหว่างพิจารณา นางธนมณฑน์ ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสำนวนละ 2,000,000 บาท รวมสามสำนวนเป็นเงิน 6,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดจนกว่าจะชำระแก่โจทก์ร่วม จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท รอการลงโทษจำคุกให้มีกำหนด 1 ปี ให้คุมประพฤติจำเลยมีกำหนด 1 ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 ครั้ง ตามกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ยกคำขอให้นับโทษต่อ กับให้จำเลยชำระเงิน 50,000 บาท แก่โจทก์ร่วม พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ (ที่ถูก โจทก์ร่วม) ให้ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ (ที่ถูก โจทก์ร่วม) โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามทนายทนายที่โจทก์ (ที่ถูก โจทก์ร่วม) ชนคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับอุทธรณ์โจทก์ร่วมเฉพาะปัญหาข้อกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำความผิดของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 6 เดือน และปรับกระทงละ 10,000 บาท ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกกระทงละ 3 เดือน และปรับกระทงละ 5,000 บาท รวม 3 กระทง เป็นจำคุก 9 เดือน และปรับ 15,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี นับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้จำเลยฟัง โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 4 เดือน

ภายในระยะดังกล่าวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 และให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 50,000 บาท แก่โจทก์ร่วม โดยให้นำเงินที่จำเลยชำระ 30,000 บาท ตามคำร้องขอวางเงินวันที่ 1 มิถุนายน 2565 หักชำระดอกเบี้ยที่ค้างชำระก่อน หากมีเงินเหลือให้หักชำระต้นเงิน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ทั้งสามสำนวนให้เป็นพับ นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ร่วมฎีกาโดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่โจทก์ร่วมฎีกาขอให้ไม่รอการลงโทษแก่จำเลยนั้น เห็นว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท จึงห้ามมิให้โจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 22 เว้นแต่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาพิเคราะห์เห็นว่าข้อความที่ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาลอุทธรณ์และอนุญาตให้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 22 ทวิ เมื่อโจทก์ร่วมอุทธรณ์โดยไม่ได้ยื่นคำร้องขออนุญาตต่อศาลชั้นต้น และศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมเฉพาะในปัญหาข้อกฎหมาย อุทธรณ์ของโจทก์ร่วมที่ขอให้เพิ่มโทษจำคุกและโทษปรับ กับขอให้ไม่รอการลงโทษแก่จำเลย เป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการกำหนดโทษของศาลชั้นต้น เป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามบทบัญญัติดังกล่าว แม้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายและพิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม โดยยังคงรอการลงโทษจำคุกแก่จำเลยก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิในการฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงขึ้นอีก ฎีกาของโจทก์ร่วมที่ขอให้ไม่รอการลงโทษแก่จำเลยจึงเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลอุทธรณ์ภาค 1 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง และมาตรา 252 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและรับฎีกาของโจทก์ร่วมขึ้นมาย่อมเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัย และเมื่อคดีส่วนอาญาต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและโจทก์ร่วมไม่ได้ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาต่อศาลฎีกาในคดีส่วนแพ่ง ฎีกาของโจทก์ร่วมในคดีส่วนแพ่งที่ขอให้จำเลยใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่ละสำนวนเต็มตามฟ้อง จึงต้องห้ามตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 247 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยเช่นเดียวกัน อนึ่ง การคิดดอกเบี้ยตามมาตรา 7 และมาตรา 224 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่แก้ไขใหม่นั้น กรณีดอกเบี้ยผิดนัดให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดตามมาตรา 7 วรรคหนึ่ง บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี ซึ่งปัจจุบันดอกเบี้ยผิดนัดเท่ากับอัตราร้อยละ 5 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา 7 วรรคหนึ่ง อาจปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นโดยกระทรวงการคลังตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้จำเลยชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม โดยไม่กำหนดให้ปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยที่กระทรวงการคลังตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงยังไม่ครบถ้วนตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา

142 (5) กรณีจึงต้องกำหนดให้มีการปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยผัดนัดให้เป็นไปตามกฎหมาย
พิพากษายืน แต่ในส่วนของดอกเบี้ยที่จำเลยต้องชำระในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 17
พฤษภาคม 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วมกันนั้น ถ้ากระทรวงการคลังปรับเปลี่ยน
อัตราดอกเบี้ยโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน
อัตราร้อยละ 5 ต่อปี ยกฎีกาของโจทก์ร่วมกัน คืบค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาให้แก่โจทก์ร่วมกัน ค่าฤชาธรรมเนียม
นอกจากที่คืนให้เป็นพับ

องค์คณะ

ประสิทธิ์ ตันติเสรี · บุญศรีรัตน์ ศิริชัย · ศุภลักษณ์ เขียวรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4773-4775/2567>